

معاون شهرسازی و معماری
شهردار تهران خبر داد
اجرای طرح تثبیت
فضای سبز

معاون شهرسازی و معماری شهردار تهران از اهمیت موضوع فضای سبز در طرح تفصیلی تهران گفت: «زمین‌هایی یا وسعت بیش از ۲ هزار مترمربع که در طرح قبلی دارای کاربری فضای سبز بودند و حقوق مکتسبه در مورد آنها شکل نگرفته بود، در قالب تثبیت فضای سبز تا پایان سال ۹۵ تعریف شدند.» به

گزارش خبرنگار همشهری محله، «علیرضا جاوید» با بیان اینکه طرح تفصیلی تهران توجه خاصی به موضوع فضای سبز دارد، گفت: «در طرح تفصیلی جدید، پهنه‌ای با عنوان G تعریف شد که تنها به فضای سبز اختصاص دارد و ساخت‌وسازی در آن صورت نمی‌گیرد.»

سردیس ۳ هزار ساله

جنس این مجسمه از مرجان ۳ هزار ساله است. هنرمند هم‌محله‌ای توضیح می‌دهد: «سال ۱۳۸۴ در جزیره کیش کار کردم و در قدیمی‌ترین نقطه جزیره نصب شد. هنگام کار کارگران، قطعات اضافه را بر می‌داشتم و تمیز و بر آنها کار می‌کردم. تعدادی مجسمه حاصل کارم شد که این سردیس یکی از آن چند تاست.»

حضور هنرمندان در نمایشگاه‌ها

- نگارخانه صدر، تهران ۱۳۷۲
- نمایشگاه بین‌المللی تخصصی و صادراتی، تهران ۱۳۷۳
- تگزاس، آمریکا ۱۹۹۴
- سه سالانه حجم، موزه هنرهای معاصر تهران ۱۳۷۴
- تالار مولوی، دانشگاه تهران ۱۳۷۵
- سفالگران معاصر، موزه هنرهای معاصر تهران ۱۳۷۵
- زنان ملی جهان، تهران ۱۳۷۵
- تالار محراب، تهران ۱۳۷۵
- زنان ملی جهان در حاشیه اجلاس سران، تهران ۱۳۷۶
- نگارخانه «خانه آفتاب»، تهران ۱۳۷۶
- نمایشگاه جنبی مجمع جهانی شهریار، تهران ۱۳۷۶

دست چیم شکست

هنرمند هم‌محله‌ای ما هنگام کار در منطقه آزاد چابهار از ناحیه دست چپ دچار سانحه شده و مدتی در حال استراحت است. او می‌گوید: «هنرمندان معمولاً قراردادهای را مطالعه نمی‌کنند چون کاغذ برایشان معنا ندارد بلکه مهم برایشان به ثمر نشستن میراث خاکشان است. اما امیدوارم برخی مدیران که با هنرمندان مانند پیمانکاران عمرانی و شهری برخورد می‌کنند متوجه ارزش کار ما و میزان اثرگذاری و فرهنگسازی آثار ما بر جامعه شوند و نحوه برخورد خود را تصحیح کنند.» اسعدی می‌افزاید: «هر جای خاکم اثر هنری خلق کنم فرقی نمی‌کند اما نحوه پذیرایی از یک هنرمند مهم است. من از خانواده‌ام دور می‌شوم برای اینکه اثری را در خاکم به ثمر برسانم آن هم هنگامی که دیگر کشورها پیگیر من برای ترک وطنم و پیوستن به آنها هستند.» او معتقد است که پیکرتراشی آخرین مرحله درک یک هنرمند از هنر مجسمه‌سازی است: «در این هنر باید قدرت دید خوب داشت تا بتوان تفکر را از سنگ خارج کرد و اصل و گوشت کار را از دست نداد.»

محله‌ام انجام دهم اما باید امکانات اولیه فراهم باشد.

چند ماه پیش شما در کره جنوبی موفق به دریافت تندیس بلورین شدید، آن روزها چطور سپری شد؟

من به‌عنوان زن ایرانی در سمپوزیوم مجسمه کره جنوبی شرکت کردم و پرچم کشورم را به اهتزاز در آوردم. آنجا یک اثر فیگوراتیو از انسان پرنده که نمادی از پایان جنگ بود و شیپور صلح و ۸ پرنده داشت با سنگ گرانیت مشکی به ارتفاع ۸۳،۳ متر در جا در محیط ساختم که نمادی از ۸ سال دفاع مقدس ما بود. در جمع ما ۷ مرد از ملیت‌های مختلف حضور داشتند و من تنها بانوی این جمع بودم که به‌عنوان نماینده ایران حضور داشتم و توانستم تأثیر زیادی بر هنرمندان و سفیران و مخاطبان بگذارم. هنگام کار مانتوی سنتی می‌پوشیدم که با استقبال مخاطبان مواجه شد. سفیر ایتالیا بسیار حیرت زده شده بود و بسیار ابراز شادی کرد. حضور من به‌عنوان یک زن پیکرتراش در چنین جشنواره‌ای در شرایط فعلی که ایران مورد تهاجم مختلف قرار می‌گیرد اثر بسیار خوبی داشت و من سعی می‌کردم نگاه دنیا را نسبت به ایران تصحیح کنم؛ اما سفیر کشور ما حتی برای تماشا هم نیامد؛

درحالی که سفیران برخی کشورها گاهی به‌صورت ناشناس می‌آمدند تا از نحوه رسیدگی مطلوب به هنرمندان مطمئن شوند. من مطمئنم اگر رهبر معظم انقلاب که از اهالی هنر هستند متوجه این قضایا شوند دلگیر می‌شوند. این روزها در چابهار مشغول کار جدیدی هستید. از آنجا چه خبر؟

در همه زندگی‌ام برای عشق و دیوانگی مبارزه کرده‌ام. همیشه گفته می‌شود که سنگ بزرگ علامت نژاد است ولی من زدم. من در چابهار تحول شهری ایجاد کردم. همیشه دوست داشتم که بتوانم درجا بر کوه کار کنم تا اینکه مدیر پیشین چابهار مرا به این شهر دعوت کرد تا پس از دریافت مجوزهای مختلف، پیکر امام خمینی (ره) را روی سنگ حک کنم. همیشه فکر می‌کنم که به چه دلیلی مجسمه باید در میدان قرار گیرد و افراد برای ثبت عکس یادگاری به زحمت زیاد بیفتند. در جست‌وجوی ایجاد یک تحول بودم تا افراد بتوانند از نزدیک مجسمه را لمس و با آن ارتباط برقرار کنند و در کنارش قرار گیرند. بنابراین تلفیقی از مبلمان شهری و مجسمه را اجرا کردم و ۱۵ اثر را نوروز ۹۲ در شهر قرار دادم که شهروندان، بسیار از آنها استقبال کردند.

قوی‌ترین زن در لبنان

«فاطمه اسعدی» متولد ۱۳۴۲ در مشهد است. او که در شهرک بوعلی زندگی می‌کند مدرک کارشناسی خود را از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران در رشته گرافیک کسب کرده است. او اکنون به‌عنوان پیکرتراش در دنیا نامی آشنا دارد. سبک کاری او امپرسیونیسم، سوررئالیسم و رئالیسم است و مدرک دکترای افتخاری‌اش را از مرکز هنرهای تجسمی و وزارت فرهنگ و ارشاد ایران، دریافت و لقب قوی‌ترین زن را در لبنان به نام خود ثبت کرده است. او از اعضای هیئت مؤسس و هیئت مدیره انجمن مجسمه‌سازان ایران است و تاکنون کشورهای بسیاری از او برای حضور در کشورشان دعوت کرده‌اند ولی به گفته اسعدی، عشق و دیوانگی به میهن، او را از رفتن وای می‌دارد هرچند گاهی رفتارها و برخوردهای نامناسب برخی مسئولان، او را آزرده می‌کند. اسعدی از سال ۱۳۶۰ نقاشی و تصویرسازی می‌کند. او از سال ۱۳۶۸ به حجم‌سازی روی آورد و سال ۱۳۶۹ فعالیتش را با نمایشگاه گروهی دست‌اندرکاران حجم آغاز کرد. سال ۱۳۷۲ نخستین نمایشگاه انفرادی و سال ۱۳۷۹ آخرین نمایشگاه انفرادی‌اش را در کشور برپا کرد و از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۰ در نمایشگاه‌های متعددی در خارج از کشور حضور یافت که مهم‌ترین آنها در کشورهای ژاپن، کرواسی، اوکراین، فرانسه، یونان، آمریکا و... است. در پایگاه اطلاع‌رسانی حوزه از حجاب و هنگام حجاری تقدیر شده است. اسعدی درباره خودش می‌گوید: «من در دوران مدرسه همیشه به جای معلم نقاشی پای تخته‌سیاه بودم و روی هر آنچه می‌توان کهنه‌کاری کرد حکاکی می‌کردم. هر هنرمندی به دنبال یک گمشده در درون خود است. البته باید هنر در انسان وجود داشته باشد. فرزندان من زن هنر دارند ولی من به‌عنوان مادر، راه را برای آنان هموار کرده‌ام. آنان خط، نقاشی، شعر و موسیقی کار می‌کنند.»

